

Nicole Fontaine: političarka i pedagoginja (1942.-2018.)

Druga žena na položaju predsjednice Europskog parlamenta bila je uvjerljiva političarka i gorljiva zagovornica Europe, u čijem je mandatu uveden euro. Na čelu parlamenta bila je od 1999. do 2002. te se posvetila reformi njegovala načina rada kako se približio europskim građanima.

U prvom obraćanju Europskom vijeću u finskom Tampereu u listopadu 1999. naglasila je koliko je važno voditi računa o svakodnevnim brigama ljudi. Zalagala se za „ambiciozne planove koji bi Uniji donijeli povelju o temeljnim pravima”. U prosincu 2000. potpisala je Povelju o temeljnim pravima u ime Europskog parlamenta.

Fontaine nije bila samo političarka nego i pedagoginja. Predavala je na ESCP Europe, najstarijoj poslovnoj školi na svijetu, i na katedri Jean Monnet na Sveučilištu Sophia Antipolis u Nici.

Mladost

Rođena je 16. siječnja 1942. u mjestu Grainville-Ymauville u Normandiji. Otac joj je bio liječnik, a baka i djed učitelji u osnovnoj školi. Studirala je pravo i postala članicom odvjetničke komore u departmanu Hauts-de-Seine, ali se i dalje zanimala za poučavanje.

Tijekom studentskih i radničkih prosvjeda 1968. Fontaine je živjela u pariškoj Latinskoj četvrti. Tada je diplomirala na *Institut d'Etudes Politiques de Paris* (Institut političkih znanosti u Parizu) i očekivala prvo dijete. Samu sebe opisala je „više kao promatrača nego sudionika događaja”. Kasnije je zaključila da su prosvjedi iz svibnja 1968. ubrzali nepovratne promjene u francuskom društvu.

Fontaine je započela karijeru u *Secrétariat général de l'Enseignement catholique* (Glavno tajništvo katoličkog obrazovanja),

u kojem je bila odgovorna za odnose privatnoga obrazovnog sektora i javnih tijela. Imala je važnu ulogu u zakonodavnim i statutarnim promjenama koje su oblikovale pravni okvir u tom području. Bila je članica *Conseil Supérieur de l'Éducation Nationale* (Francusko nacionalno obrazovno vijeće) od 1975. do 1981. i *Conseil économique et social* (Gospodarsko i socijalno vijeće) od 1980. do 1984. Fontaine je javnosti postala poznata tijekom nacionalnih rasprava o privatnom obrazovanju, a u lipnju 1984. izabrana je u Europski parlament.

Politička karijera

Od samog početka parlamentarne karijere Nicole Fontaine zalagala se za Europu građana. Posvetila se projektima u području obrazovanja mladih i uzajamnog priznavanja akademskih kvalifikacija te ženskim pravima i rodnoj ravnopravnosti.

Dvapat je bila potpredsjednica Europskog parlamenta, od 1989. do 1994. i od 1994. do 1999. Posredovala je u postizanju dogovora između Europskog parlamenta i država članica o važnom zakonodavstvu, uključujući dva EU-ova programa za mlade (Socrates i Mladi za Europu). Bila je vrlo cijenjena zbog svojih diplomatskih vještina. Časopis Economist 1999. opisao ju je kao „tražiteljicu konsenzusa, graditeljicu koalicija, miriteljicu... koja je samouvjereno kročila bizantinskim hodnicima Europe, pridobivala međustranačku potporu i postizala kompromise uz smiješak na licu”.

Nicole Fontaine izabrana je za predsjednicu Europskog parlamenta 20. srpnja 1999. Vatreno krštenje bilo joj je imenovanje nove Komisije pod vodstvom Romana Prodiya nakon odstupanja Santerove Komisije u ožujku 1999. Održavala je dobre odnose s novom Komisijom i s državama članicama u Vijeću ministara.

Neumorno radeći na dijalogu i miru, Fontaine je bila zaslužna za slavni susret predsjednika izraelskog i palestinskog parlamenta i njihovo povijesno rukovanje u Strasbourgu 2000. U travnju 2001. pozvala je zapovjednika Ahmada Shaha Massouda, afganistanskog potpredsjednika, u posjet u Strasbourg da bi govorio o situaciji u svojoj zemlji. Posebice je bila zabrinuta zbog teškog položaja afganistanskih žena. Mjesec dana kasnije pozvala je u Europski parlament tri žene koje su potajno pobjegle iz Kabula kako bi ispričale svoju priču. Taj je susret opisala kao jedan od „najdirljivijih trenutaka” svojeg predsjedništva.

Fontaine je napustila Europski parlament 2002. kako bi preuzela dužnost francuske ministrice industrije u vladi Jean-Pierrea Raffarina. Od 2004. do 2005. bila je na čelu zaklade Scelles, koja se bori protiv seksualnog iskorištavanja. Ponovno je izabrana u Europski

parlament 2004. Nicole Fontaine predavala je na školi ESCP Europe i napisala je niz knjiga o radu Europskog parlamenta.

Aktivno se angažirala u raspravama o poboljšanju Europske unije do kraja života. Uoči referenduma o članstvu Ujedinjene Kraljevine u EU-u u lipnju 2016. ona i francuski novinar François Poulet-Mathis objavili su knjigu *Brexit, Une Chance? Repenser l'Europe* (Brexit: prilika? Novo promišljanje Europe). U knjizi je izložen objektivni pregled razloga za nezadovoljstvo javnosti s EU-om. Nicole Fontaine kao neumorna zagovornica Europe u njoj traži načine da se Brexit iskoristi kao poticaj da se više uzimaju u obzir potrebe građana i time ojača Europska unija.

Nicole Fontaine umrla je sa 76 godina 17. svibnja 2018. Za svoju predanost europskim idealima dobila je tijekom života brojne nagrade, među ostalim medalju Robert Schuman i odlikovanje *Commandeur dans l'Ordre National du Mérite* (zapovjednik francuskog nacionalnog reda za zasluge).

Nicole Fontaine pozdravlja Ahmada Shaha Massouda, afganistanskog političara i vojnog čelnika Sjevernog saveza, tijekom njegova posjeta Europskom parlamentu u Strasbourgu 2001.